

Határozatok Tára

C-365/15. sz. ügy

**Wortmann KG Internationale Schuhproduktionen
kontra
Hauptzollamt Bielefeld**

(a Finanzgericht Düsseldorf [Németország] által benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem)

„Előzetes döntéshozatal – Vámunió és Közös Vámtarifa – A behozatali vámok visszafizetése – A 2913/92/EGK rendelet (Vámkódex) – A 241. cikk első bekezdésének első francia bekezdése – A tagállam azon kötelezettsége, hogy még a nemzeti bíróság előtti keresetindítás hiányában is késedelmikamat-fizetést írjon elő”

Összefoglaló – A Bíróság ítélete (harmadik tanács), 2017. január 18.

Az Európai Unió saját forrásai — Behozatali vagy kiviteli vámok visszatérítése vagy elengedése — A jogalany által jogalap nélkül, olyan behozatali vám címén fizetett összegek, amelyet érvénytelen dömpingellenes rendelet állapított meg — Kötelesség arra, hogy a visszafizetésre jogosult jogalanyoknak megfizessék az ahhoz kapcsolódó kamatot

(2913/92 tanácsi rendelet, 241. cikk)

Ha a behozatali vámokat, a dömpingellenes vámokat is ideértve, azért kell visszafizetni, mert azokat az uniós jog megsértésével szedték be, amit a kérdést előterjesztő bíróságnak kell megvizsgálnia, a tagállamok uniós jogból eredő kötelessége, hogy a visszafizetésre jogosult jogalanyoknak megfizessék az ezen összeg utáni kamatot, amelyet a visszafizetett vámok e jogalanyok általi megfizetésének időpontjától kell számítani.

Ebben a tekintetben kétségtelenül meg kell jegyezni, hogy a Vámkódex 241. cikkének első mondata kimondja, hogy a behozatali vagy kiviteli vámok összegének vagy e vámok fizetésekor beszedett hitelkamatnak vagy késedelmi kamatnak a vámhatóság részéről történő visszafizetése nem jár azzal, hogy a vámhatóság kamatot fizetne. Mindezekre tekintettel ebből a rendelkezésből önmagában nem következik, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló helyzetben a nemzeti szabályozás érvényesen rendelkezhetne úgy, hogy a visszafizetett behozatali vámok összege után nem kell kamatot fizetni az e vámok megfizetésétől azok visszafizetéséig terjedő időszak tekintetében. Ugyanis mind a Vámkódex 241. cikkének keletkezéstörténetéből, mind azon összefüggésből, amelynek ez a rendelkezés a részét képezi, az következik, hogy azt az alapügyéhez hasonló körülmények között nem lehet alkalmazni.

Ebben a tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlata szerint a nemzeti hatóságokra hárul az a feladat, hogy a dömpingellenes vám kivetéséről szóló rendelet megsemmisítéséből vagy érvénytelenné nyilvánításából a nemzeti jogrendjükben levonják a következtetéseket, amelynek folyamányaként a szóban forgó rendelet alapján megfizetett dömpingellenes vámok a Vámkódex 236. cikkének (1) bekezdése értelmében jogszerűen nem lennének kivethetők, és főszabály szerint azokat a vámhatóságoknak a szóban forgó rendelkezés alapján vissza

kellene téríteniük, feltéve hogy a vámvisszatérítéshez szükséges valamennyi feltétel – köztük az e kódex 236. cikkének (2) bekezdésében foglalt feltétel – fennáll (lásd ebben az értelemben: 2007. szeptember 27-i Ikea Wholesale ítélet, C-351/04, EU:C:2007:547, 67. pont; 2010. március 18-i Trubowest Handel és Makarov kontra Tanács és Bizottság ítélet, C-419/08 P, EU:C:2010:147, 25. pont).

(vö. 24–26., 34., 39. pont és rendelkező rész)